

Археологии, брой 1.2 (Archaeologies, Issue 1.2)
Абстракти на български

1. Педагогия на миналото (Past Pedagogy)

К. Ан Пайбърн, университет Индиана, САЩ

Абстракт. Ако археологията може непосредствено да подкрепя политическото насилие, то следва да съществува някакъв начин да изпреварваме тази ситуация като се застави археологията да предоставя мирни решения на политическите конфликти. Ключовият проблем за този революционен обрат е изпращането на деликатни послания, посредством които да се опитваме, с придобитата мъдрост и учене, да преподаваме в рамките на нови антиколониални теоретични подходи.

2. Преподаване на история на изкуството на майте. (Teaching Maya Art History).

Марвин Коходас, университет Британска Колумбия, Канада

Абстракт. Тридесет години преподавателска работа са довели авторът до признанието на важните въпроси повдигнати при представянето на историята на изкуството на майте. Като разбира политическите последици на неговите усилия, той започва да поема отговорност за тях като включва майте в неговото преподаване и конструиране на миналото. Той твърди, че тази практика подобрява качеството и етиката на преподаване.

3. Факт или спекулация? (Fact or Speculation?) Как феминистката перспектива може да помогне на студентите да разберат какво археолозите знаят и как те мислят, че го знаят.

Юлия А. Хендон, университет Гетисбърг, САЩ

Абстракт. Ако ние се отнасяме сериозно към важноста на общественото образование и комуникации, то тогава е необходимо да разглеждаме археологическата педагогика. Преподаването на студентите от началните курсове по археология може да бъде най-успешно, когато въпросите на методите, теорията и етиката са изведени на преден план като интегрални и централни аспекти на археологическата практика. Като разглеждам примери от моята преподавателска практика в няколко различни американски академични институти, аз разглеждам начинът, по който феминистки насочени изследвания служат като полезни педагогически подходи на запознаване на студентите с реалностите на дизайна на изследванията,

използуването на няколко линии на доказателства и проверка на интерпретациите.

4. Революцията ще бъде показана по телевизията (The revolution will be televised). Образованието по археология в Африка и предизвикателството на обществената археология - някои примери от южна Африка.

Алина Кело Сегобия, университет Кембридж, Великобритания

Абстракт. Сега археологията е призната като ключов източник за развитието на културното наследство в Африка. Обаче образованието по археология не е добре финансирано. Тази статия подчертава някои от предизвикателствата и възможностите за развитие на публичната археология в Африка като представя примери от Ботсвана и южна Африка.

5. Преподаване на революционна археология: Африкански опити на създаване на история и подобряване на културното наследство. (Teaching Revolutionary Archaeology).

Питър Р. Шмид, университет Флорида, САЩ

Абстракт. Тази статия се фокусира върху опита на студенти от Африка да се опитат да изучават и подобрят управлението на културното наследство в Танзания и Еритрея. Авторът илюстрира необходимостта от практични подходи, които да подчертаят независимостта при вземане на решения и върху нарастването на професионалното самочувствие в контекста на бързо развитие и политически безредици. Тази перспектива на преподаване разкрива положителните отговори на студентите, които виждат възможности за самостоятелно прилагане на археологията върху тяхното културно наследство, разглеждано от тяхна независима гледна точка.

6. Направете ритули на вярата. Разсъждение върху взаимовръзката между археологията и образованието посредством гледната точка на група деца от Рио де Жаейро, Бразилия. (Make Believe Rituals).

Марчия Безера, Католически университет на Гоя (UCG), Бразилия

Абстракт. Тази статия представя изследване на група бразилски деца, които са интервюирани, за да се види как те разбират археологията, как тяхното знание за миналото влияе на разбирането им за настоящето и как техният опит в настоящето влияе на възгледите им за миналото.

7. Мезолор: учене да се мисли критично. (Mesolor: Teaching to Think Critically)

Лиза Бейкуел и Бирон Елсуорт, университет Браун, САЩ

Абстракт. Авторите създават интерактивна образователна програма, наричана Мезолор. Тя е създадена за обучение на студенти по мезоамерикански култури от миналото и настоящето. Те описват структурата и намерението на техния мултидисциплинарен подход към археологията, който обединява различни гледни точки.

8. Преподаване с намерение: джендър археология (Teaching with Intent).

Бетина Арнолд, университет Уисконсин-Милуоки, САЩ

Абстракт. Тази статия разглежда връзката между преподаването на политически възгледи и по-специално ролята на феминистката критика в развитието на археологията и мястото на тази критика в класната стая.

9. Чий свят и чия археология? Whose World and Whose Archaeology?

Янис Хамилакис, университет Саутхамптон, Великобритания.

Абстракт. Авторът намира един нарастващ, агресивен, колониален проект, който е в действие в Ирак и Афганистан. Той разглежда катастрофалната невъзможност на западната археологическа общност да отговори адекватно на условията в двете страни. Начинът на акцентирание върху археологията е не само действено легитимно оправдание на една нелегитимна и неетична война. Това е репродукция на на режима на власт и истина, която войната иска да установи. Той призовава Световният археологически конгрес (САК) да погледне върху света извън перспективата на западните метрополни центрове и да подпомогне периферията да поеме инициативата, да постави дневен ред, да проповядва алтернативно археологическо познание.

10. Откриване на Източна Европа: перспективи за бъдещо сътрудничество на Световния археологически конгрес (САК) с България и източноевропейските страни. (Discovering Eastern Europe).

Цони Цонев, Археологически институт и музей - БАН, България

Абстракт. В статията разглеждам връзката между формирането на Световния археологически конгрес (САК) и моралната и политическа реакция срещу режима на апартейд в Ю. Африка, и промените в Европа

след падането на Берлинската стена. Археологията като самостоятелна дисциплина не може повече да се крие зад фалшив обективизъм. Необходимостта да се оцени националистическото минало на повечето европейски страни налага императивно преоценка на връзките на археологията с нацисткия и комунистическите режими. По-нататък, аз разглеждам пост-комунистическите реалности в България и реакцията на археолозите срещу комерсиализацията на културното наследство. Аз описвам областите, които са важни за сътрудничеството между САК и България и другите източноевропейски страни. Най-важни са колективните усилия между САК и археолозите от Балканите да хуманизират тази научна дисциплина. През деветдесетте години на миналия век стана ясно, че посредством “визуалните презентации” археологията има голям принос за поддържането на националистични възгледи по време на войните на Балканите.

Пост-колониална критика на Един свят-една археология: къде е мястото на Северна Африка? (Post-Colonial Criticism in One world Archaeology: Where is North Africa's Place?)

Елена А. А. Гарсия, университет Казино, Италия

Абстракт. Северна Африка винаги е била разглеждана като продължение на Европа. Когато стана ясно, че северноафриканските археолози следват не-европейска динамика, те бяха изключени от съвременните дебати. Тази статия предлага пост-колониален критисизъм, който произлиза от многогодишна полева работа в две северноафрикански арабски държави: Либия и Судан. Аз започвам с деконструкция на субективните и обективни роли на археолозите, което води до формирането на различни възгледи върху настоящето. След това аз разглеждам археологическата перспектива върху икономическото развитие и експлоатацията на ресурсите. Накрая предлагам повторно поставяне на Северна Африка в археологическия дебат, както и в протичащите социални и политически събития.